

Włodzimierz Pela, Jacek Przeniosło, Andrzej Iciak, Linowski

Inowłódź, pow. Rawa Mazowiecka. Zamek

Informator Archeologiczny : badania 7, 247

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

INOWIĄDZ, pow. Rawa Mazowiecka
Zamek

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
P.P. PKZ Oddział w Warszawie

Przedsiębiorstwo Poszukiwań
Geofizycznych - Warszawa

Badania prowadził mgr Włodzimierz Peła,
Badania geofizyczne prowadzili dr Jacek
Przeniosło, inż. Andrzej Iciak, dr inż.
Linowski, Finansował WKZ w Łodzi, Pierwszy
sezon badań, Zamek średniowieczny.

Pierwsze badania na zamku w Inowłodziu prowadzono w roku 1949. Wykonano wówczas jeden wykop przecinający cały zamek. Materiały zabytkowe zaginęły. Dokumentacja zachowana jest ułamkowo.

Badania obecne miały na celu rozpoznanie rozplanowania obiektu, przebiegu fosy, rozpoznania stratygrafii na zewnątrz murów obwodowych, oraz ocenę stanu zachowanych pod ziemią reliktów murowanych.

Prace prowadzono na dwóch wykopach o ogólnej powierzchni 136 m². Przeprowadzono również badania geofizyczne metodą elektrooporową i mikrosejsmiczną. Ponadto wykonano także wiercenia badawcze świdrem ręcznym.

Stwierdzono, że zamek posiada kształt zbliżony do kwadratu o wymiarach ca 30 x 40 m, z czterema skrzydłami mieszkalnymi o szerokości ca 10 m każde, oraz basztę bramną. Otoczony był fosą przebiegającą w odległości 8 metrów od murów obwodowych, zaslaną wodami Pilicy. Krawędź fosy umocniona była konstrukcją drewnianą. Określono, że prawie całkowitemu zniszczeniu uległ północno-wschodni narożnik obiektu. W pozostałych partiach zachowała się jedna kondygnacja z częściowo zachowanymi sklepieniami. Jest ona całkowicie zagruzowana. Materiały zabytkowe / prawie wyłącznie ceramika / z okresu XIV - XVII w.

Prace będą kontynuowane.

INOWROCŁAW
Stanowisko 2 a

Katedra Archeologii
Uniwersytetu im. A. Mickiewicza
w Poznaniu

Badania prowadzili dr Aleksandra Cofta-
Broniewska i mgr Aleksander Końko. Finansowało PMRN w Inowrocławiu. Drugi sezon badań, Późnośredniowieczne centrum warzelnicze.

W czasie badań ratowniczych i sondażowych w 1967 roku, podjętych w związku z budową nowego odcinka ulicy Toruńskiej, w pobliżu zabytkowego, romańskiego kościoła NMP w Inowrocławiu, odkryto kilka ciekawych, początkowo trudnych do zinterpretowania obiektów w postaci celowo wykopanych czworoboków. Wobec sugestii, iż należy